

56

balbucient adj. Que balbuceja

balbucitar v. intr. i tr. Balbuciar

balç m. Cingle, tomba, precipici.

balca f. Doga } Una cadira de

balca

balcar v. tr. Embogar, embalcar

balcera f. - Bloc de molts balços, cinglera.

balcó m. Obertura en la paret d'un edifici que comença arran del sòl d'un pis, amb barana, generalment amb una plataforma sortint al davant i envaïda per la barana. | Balcó Marg, apell en què la plataforma

(Typha angustifolia)

~~embalcar~~

balcar-se v. pron. Guixar-se